

rum och Björsäter i Östergötland. Även denna fisk visade sig vara i viss mån olika de föregående. Sistnämnda sjö ligger på en höjd av 60,3 m. över havet och har ett djup av 34 m. Den isolerades förmodligen för ungefär 8,500 år sedan från Östersjöområdet, som då upptogs av den stora sötvattenssjö, som efterträdde Yoldiahavet och som kallats Ancylussjön. Det är av intresse, att alla de 8 raser av relikthornsimpå, som hittills funnits i Sverige, äro sinsemellan olika, tydligen förändrade genom de olika förhållanden, under vilka de leva. Allra mest intressant är dock, att den i Östersjön kvarlevande hornsimpå som på Ancylussjöns tid ungefär såg ut som en nutida relikthornsimpå från Vättern såsom NATHORST påvisade genom fynd av simpå i lera från denna tid återtagit sitt ursprungliga marina utseende, sedan den kommit i salt vatten.

Det är ej osannolikt, att ytterligare flera raser av relikthornsimpåer skola kunna påträffas i insjöar, t. ex. i södra Östergötland och norra Kalmar län. De torde vara mest i rörelse under leken, som inträffar vid midvinterstid, och sålunda då lättast åtkomliga. Dylika exemplar mottagas med tackamhet av

Einar Lönnberg,
Stockholm 50.

Ringmärkningsresultat.

Ringmärkningar, utförda för Göteborgs Naturhist. Museum.

Referat.

I den omfattande redogörelse, som professor JAGERSKIÖLD nyligen lämnat över resultaten av ringmärkningar utförda för Göteborgs Naturhistoriska Museum under år 1937, omtalas många återfynd av intresse. Av dessa torde de följande såsom mest iögonenfallande här få refereras.

Svarthättans, *Sylvia atricapilla*, i »Svenska Fåglars Flyttning» omtalade rastande på Cypern i stort antal, erhåller en ny bekräftelse däri genom, att en i Skåne ringmärkt fågel av denna art fångades på nämnda ö d. 4 okt. 1937.

Ett välkommet exempel på våra ladusvalors, *Hirundo rustica* L., flyttning långt ned i Afrika utgör fyndet (det andra, som Göteborgs Museum kunnat anteckna) av en i Västmanland ringmärkt fågel, som d. 17 okt. 1937 återfanns i Nigeria, Brit. Västafrika. Den hade dock säkerligen då ännu ej avslutat sin färd mot söder.

Av fjällvråkar, *Buteo lagopus* (BRÜNN.) omtalas tvenne återfynd. Den ena av dessa från Oviksfjällen har styrt så gott som rakt söderut till Femern (20 jan. 1938), vilket ej är så vanligt, under det att den andra från Tärnaby slagit in på en östligare väg, nämligen mot gränsen mellan Polen och Brandenburg d. 10 okt. 1937, såsom nog torde vara vanligare.

En mindre kärrhök, *Circus pygargus* (L.) har flyttat rakt söderut och påträffats d. 20 dec. 1937 vid Viterbo, omkr. 60 km. norr om Rom.